

nævner det kun for at vise, hvilken Iver der var over Socialdemokraterne for at faa Lovforslaget vedtaget netop i den Skikkelse, hvori det var kommet fra Landstinget med Bibeholdelse af de 10 Aar.

Naar nu denne Tanke om at forandre de 10 Aar til 5 Aar har været hvilende siden da, hænger det jo sammen med, at vi siden den Tid have nedsat en Kommission, som foruden Spørgsmaalet om Invaliditetsforsikring skulde tage en Revision af Alderdomsunderstøttelsesloven under Overvejelse. Det siger sig selv, at under disse Forhold have vi ikke fundet det formaalstjenligt at give os til at flikke stærkt paa Alderdomsunderstøttelsesloven baade hist og her. Men naar vi nu i Dag staa overfor et Krav, som er Venstres gamle Krav, og som vi kun nødtvungent gik til at forlade i sin Tid, og da jeg ikke skønner at dette Kravs Gennemførelse i nogen Maade vil komme paa tværs af den Behandling, Alderdomsunderstøttelsesloven sandsynligvis vil blive Genstand for i Kommissionen, ser jeg ikke nogen Grund til at stille mig hindrende for Gennemførelsen af dette Forslag; tværtimod, jeg vil endogsaa anbefale, at det nyder hurtig Fremme, og at det gaar igennem dette Ting uden Udvalg. Jeg tillader mig derfor at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie og haaber, at det ogsaa maa naa at blive gennemført i det andet Ting.

Endnu vil jeg gerne tilføje et Par Ord rettede til det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe), som talte for Lovforslaget. Naar han talte saa stærkt og saa langt, som han gjorde, maa jeg sige, at jeg tror — ogsaa navnlig under Hensyn til det sene Tidspunkt af Rigsdagssamlingen, hvorpaa vi befinde os — at meget af den Tale kunde have været sparet. Jeg tror i alt Fald, at nogle ganske faa simple og jævne Ord vilde have gjort akkurat den samme Virkning som det ærede Medlems lange Talé.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Sabroe): Jeg skal ganske kort sige til den ærede Ordfører for Venstre (Thomas Larsen), at det selvfølgelig er noget, jeg bestemmer, hvorledes og hvor længe jeg vil tale, ligesom det bliver det ærede Medlems Sag, hvorledes og hvor længe han vil tale. Jeg taler nu paa en anden Maade end det ærede Medlem, og hvis det mis-

hager ham, beklager jeg det, men det kan ikke være anderledes; vi ere nu en Gang ikke af samme Surdejg, ikke af samme Oprindelse eller samme Støbning.

Maatte jeg gøre en ganske kort Bemærkning til den ærede Ordfører for Venstre og den højtærede Minister i Anledning af en formentlig Bebrejdelse mod vort Parti for, at vi for nogle Aar siden skulde have været saa ivrige for ikke at faa udtømt Behandlingen af Spørgsmaalet om Fristens Forkortelse fra 10 til 5 Aar. Forholdet var jo, som ærede Medlemmer baade af Venstre og Socialdemokratiet ville erindre, det, at hvis vi ikke havde taget imod det Forslag, som den Gang forelaa, saa vidt jeg erindrer paa en af Samlingens sidste Dage, om det ikke var den aller sidste, hvis vi ikke havde slaaet til og taget imod de meget betydningsfulde Ændringer, der forelaa Tilbud om — vi havde jo i Forvejen erkyndiget os om Landstingets Stilling og vidste, hvor det stod —, er det rimeligt, at vi slet ikke havde faaet disse Ændringer, og vi havde saa maattet køre videre med Alderdomsunderstøttelsesloven i den gamle Skikkelse indtil nu. Nu er Stillingen en ganske anden; der er sket, tror jeg, en Svingning i Højre paa dette Spørgsmaal, og jeg gad vide, om Højre, ikke alene fordi det nu er lige op til Valget, men i det hele taget, fordi Spørgsmaalet kommer frem i sin ganske simple, jævne Nøgenhed: 5 Aar, virkelig vil fastholde sin Modstand fra 1891. Jeg tror det ikke.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg vil kun i Anledning af den Udtalelse, der nu fremkom fra det ærede Medlem, sige, at det er en Misforstaaelse, at der i mine Udtalelser skulde ligge noget Angreb paa den Stilling, som han og hans Partifæller indtog den Gang. Jeg erkender, at man ogsaa fra min Side bedømte Situationen saaledes, at det sluttelig blev nødvendigt at tage Forslaget i den da foreliggende Skikkelse, hvis man vilde have det fremmet. Mine Bemærkninger vare af rent oplysende Natur med Hensyn til den Situation, som den Gang forelaa.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Svendsen: Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne talte en hel Del om, hvad der skete først i 90erne, da den op-